

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den XXX
[...] (2022) XXX draft

SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om uformel vejledning i forbindelse med nye eller uløste spørgsmål vedrørende artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der opstår i individuelle sager (vejledningsskrivelser)

(EØS-relevant tekst)

---

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om uformel vejledning i forbindelse med nye eller uløste spørgsmål vedrørende artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der opstår i individuelle sager (vejledningsskrivelser)

(EØS-relevant tekst)

I. FORORDNING 1/2003

1. I forordning 1/2003(1) fastsættes der et system for gennemførelse af artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Samtidig med at forordning 1/2003 er beregnet til at gøre det muligt for Kommissionen at fokusere på sin vigtigste opgave med at sikre en effektiv håndhævelse af konkurrencereglerne, skaber den også retlig forudsigelighed, eftersom den foreskriver at aftaler(2), der falder ind under artikel 101, stk. 1, i TEUF, men opfylder betingelserne i artikel 101, stk. 3, i TEUF, er gyldige og kan håndhæves fuldt ud, uden at det er nødvendigt, at en konkurrencemyndighed træffer en forudgående beslutning derom (artikel 1 i forordning 1/2003).
2. Samtidig med, at der inden for rammerne af forordning 1/2003 gives parallel kompetence til Kommissionen, medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og medlemsstaternes domstole til at anvende artikel 101 og 102 i TEUF i deres helhed, begrænses risikoen for en inkonsekvent anvendelse af en række foranstaltninger. Derved sikres det primære aspekt af den retlige forudsigelighed for virksomhederne som afspejlet i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis(3), dvs. at konkurrencereglerne anvendes konsekvent i hele Unionen.
3. Virksomhederne har som helhed gode muligheder for at vurdere lovligheden af deres handlinger, således at de er i stand til at træffe en begrundet beslutning om, hvorvidt de skal vedblive med en aftale eller en ensidig praksis og i hvilken form. De har direkte kendskab til de faktiske forhold og har adgang til gruppefritagelsesforordninger, retspraksis og de afgørelser, Kommissionen har truffet, samt en omfattende vejledning i Kommissionens retningslinjer og meddelelser, der er videregivet som yderligere støtte til virksomhedernes selv vurdering(4). Kommissionen har også udarbejdet retningslinjer om anvendelsen af artikel 101, stk. 3, i TEUF(5). Dette sætter i langt de fleste tilfælde virksomhederne i stand til at foretage en pålidelig vurdering af deres aftaler for så vidt angår artikel 101 i TEUF.
4. I tilfælde, der til trods for ovenstående elementer giver anledning til alvorlig usikkerhed, fordi de rejser nye eller uløste spørgsmål i forbindelse med anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF, kan de enkelte virksomheder have behov for at søge uformel vejledning hos Kommissionen(6). I overensstemmelse med principperne i afsnit II i denne meddelelse vil en anmodning om vejledning ikke give en ansøger ret til at modtage en sådan vejledning, da denne meddelelse ikke kan genindføre et system, der ville være i strid med rammerne for selv vurdering i forordning (EF) nr. 1/2003. Hvis Kommissionen finder, at det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med dens prioriteringer på håndhævelsesområdet, kan den dog give en sådan uformel vejledning

vedrørende fortolkningen af artikel 101 og/eller 102 i en skriftlig udtalelse (vejledningsskrivelse). Der redegøres nærmere for dette instrument i denne meddelelse.

II. GRUNDLAGET FOR AT VURDERE, OM DER SKAL UDFÆRDIGES EN VEJLEDNING

5. Forordning 1/2003 giver Kommissionen beføjelser til effektivt at undersøge og retsforfølge overtrædelser af artikel 101 og 102 i TEUF og til at pålægge sanktioner(7). Et af de vigtigste formål med forordning 1/2003 er at sikre en effektiv håndhævelse af Unionens konkurrenceregler ved at oprette et selvurderingssystem og dermed afskaffe det tidligere anmeldelsessystem og give Kommissionen mulighed for at koncentrere sin håndhævelsespolitik om de alvorligste overtrædelser af artikel 101 og 102 i TEUF(8).
6. Selv om forordning 1/2003 ikke berører Kommissionens mulighed for at udfærdige uformel vejledning til enkelte virksomheder(9) som anført i denne meddelelse, må denne mulighed ikke påvirke det vigtigste formål med forordning 1/2003, som er at sikre en effektiv håndhævelse af artikel 101 og 102 i TEUF. Kommissionen må derfor kun yde de enkelte virksomheder uformel vejledning, for så vidt som dette er foreneligt med dens prioriteringer på håndhævelsesområdet.
7. Når Kommissionen har fået forelagt en anmodning om en vejledningsskrivelse, overvejer den med forbehold af punkt 6, om det er hensigtsmæssigt at behandle den. Det kan kun overvejes at udfærdige en vejledningsskrivelse, hvis en umiddelbar vurdering af de faktiske omstændigheder og retlige betragtninger vedrørende adfærden eller den påtænkte adfærd tyder på, at der efter Kommissionens opfattelse er gyldige grunde til at præcisere anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF på den pågældende aftale eller ensidige praksis ved hjælp af en vejledningsskrivelse. En sådan umiddelbar vurdering vil blive baseret på følgende to kumulative elementer:
  - (a) Nye eller uløste spørgsmål: Den materielle vurdering af en aftale eller ensidig praksis med hensyn til artikel 101 eller 102 i TEUF rejser et spørgsmål om anvendelsen af reglerne, som ikke er tilstrækkeligt afklaret i de eksisterende EU-bestemmelser, herunder Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, eller i en offentligt tilgængelig generel vejledning, og for hvilket der ikke findes nogen præcedens i beslutningspraksis på EU-niveau eller tidligere vejledningsskrivelser, og
  - (b) Interesse i at yde vejledning: Den umiddelbare vurdering af aftalen eller den ensidige praksis tyder på, at en offentlig præcisering af anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF gennem en vejledningsskrivelse vil give en betydelig merværdi under hensyntagen til et eller flere af følgende elementer:
    - den faktiske eller potentielle økonomiske betydning af de varer eller tjenester, der er omfattet af aftalen eller den ensidige praksis, navnlig under hensyntagen til forbrugernes interesser
    - om formålet med aftalen eller den ensidige praksis er relevante for opfyldelsen af Kommissionens prioriteter eller Unionens interesser
    - størrelsesordenen af de investeringer, som de deltagende virksomheder har foretaget eller skal foretage, og som er knyttet til aftalen eller den ensidige praksis, og

- i hvor høj grad den pågældende aftale eller praksis svarer til eller sandsynligvis vil svare til mere udbredt sædvane.
8. Kommissionen vil normalt ikke overveje en anmodning om en vejledningsskrivelse i nogen af følgende tilfælde:
- de spørgsmål, der anføres i anmodningen, er identiske med eller svarer til spørgsmål, der er rejst i en sag, som verserer for Den Europæiske Unions Domstol, eller
  - den aftale eller ensidige praksis, som er omfattet af anmodningen, er genstand for en verserende sag ved Kommissionen, en domstol i en medlemsstat eller konkurrencemyndighederne i en medlemsstat.
9. Kommissionen overvejer ikke hypotetiske spørgsmål og udfærdiger ikke vejledningsskrivelser om en aftale eller ensidig praksis, der ikke længere anvendes af parterne. Virksomhederne kan imidlertid indsende en anmodning om en vejledningsskrivelse til Kommissionen i relation til spørgsmål i forbindelse med en aftale eller ensidig praksis, som de planlægger, dvs. før gennemførelsen af denne aftale eller ensidige praksis. I så fald skal planlægningen have nået en tilstrækkelig udviklingsgrad, for at en anmodning kan blive taget under overvejelse.

III. ANMODNING OM VEJLEDNING

10. En anmodning kan fremsættes af en virksomhed eller virksomheder i anførte betydning, som deltager eller planlægger at deltage i en aftale eller ensidig praksis, som kan falde ind under artikel 101 eller 102 i TEUF med hensyn til fortolkningsspørgsmål i forbindelse med en sådan aftale eller ensidig praksis.

11. En anmodning om en vejledningsskrivelse sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for konkurrencesager
1049 Bruxelles
Belgique/België

Eller pr. e-mail til: comp-greffe-antitrust@ec.europa.eu

12. I anmodningen om vejledningsskrivelse skal ansøgeren/ansøgerne angive:
- identiteten af alle berørte virksomheder samt en enkelt adresse til brug ved kontakten med Kommissionen
  - de specifikke spørgsmål, som der søges uformel vejledning om
  - fuldstændige og udtømmende oplysninger om alle punkter, der er relevante for en begrundet vurdering af de rejste spørgsmål, herunder relevant dokumentation, således at Kommissionen kan udfærdige en vejledningsskrivelse på grundlag af de forelagte oplysninger
  - under hensyntagen til punkt 7, litra a), i denne meddelelse ansøgerens/ansøgernes egen foreløbige vurdering af, hvorfor anmodningen rejser nye eller uløste spørgsmål i lyset af de eksisterende EU-bestemmelser, herunder Den Europæiske Unions Domstols

retspraksis, eller i offentligt tilgængelig generel vejledning på EU-plan om beslutningspraksis eller tidligere vejledningsskrivelser

- ansøgerens egen foreløbige vurdering af anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF på det eller de nye eller uløste spørgsmål i forbindelse med aftalen eller den ensidige praksis
- alle øvrige oplysninger, der giver mulighed for at vurdere anmodningen på baggrund af de aspekter, der er redegjort for i punkt 7-9 i denne meddelelse, herunder især en erklæring om, at den aftale eller ensidig praksis, som er omfattet af anmodningen, ikke er genstand for en verserende sag ved en domstol eller konkurrencemyndighed i en medlemsstat
- hvis anmodningen indeholder elementer, der anses for forretningshemmeligheder, skal disse tydeligt angives
- alle andre oplysninger eller dokumenter, der er relevante for vurderingen af aftalen eller den ensidige praksis.

IV. BEHANDLING AF ANMODNINGEN

13. Kommissionen vil i princippet vurdere anmodningen på grundlag af de fremlagte oplysninger og ikke behandle ansøgninger, der ikke opfylder kravene i punkt 12 i denne meddelelse. Kommissionen kan dog anvende yderligere oplysninger, som den har til rådighed, fra offentlige kilder, tidligere retspraksis, beslutningspraksis og vejledningsskrivelser på EU-plan eller enhver anden kilde og kan anmode ansøgeren/ansøgerne eller i særlige tilfælde andre udvalgte parter om at fremlægge supplerende oplysninger.
14. Kommissionen kan dele de oplysninger, den har fået forelagt, med medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og modtage input fra dem. Den kan drøfte substansen i anmodningen med medlemsstaternes konkurrencemyndigheder, inden den udfærdiger en vejledningsskrivelse.
15. Med henvisning til punkt 13 og 14 i denne meddelelse finder reglerne om tavshedspligt i artikel 28 i forordning 1/2003 anvendelse på oplysninger fra ansøgeren/ansøgerne eller andre udvalgte tredjeparter.
16. Hvis der ikke udfærdiges en vejledningsskrivelse, underretter Kommissionen ansøgeren/ansøgerne herom.
17. En virksomhed kan til enhver tid trække sin anmodning tilbage. I sådanne tilfælde vil der ikke blive udfærdiget en vejledningsskrivelse. Oplysninger, der er indsendt i forbindelse med en anmodning om uformel vejledning, forbliver under alle omstændigheder hos Kommissionen og kan anvendes i efterfølgende procedurer under forordning 1/2003.
18. En anmodning om en vejledningsskrivelse berører ikke Kommissionens beføjelser til at indlede proceduren i overensstemmelse med forordning 1/2003 med hensyn til de forhold, der præsenteres i anmodningen.

V. VEJLEDNINGSSKRIVELSER

19. En vejledningsskrivelse fra Kommissionen indeholder:
- en kortfattet beskrivelse af de forhold, som den er baseret på
  - den vigtigste juridiske begrundelse for Kommissionens fortolkning af anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF på nye eller uløste spørgsmål i forbindelse med aftalen eller den ensidige praksis.
20. En vejledningsskrivelse kan begrænses til en del af det eller de spørgsmål, der rejses i anmodningen. Den kan også omfatte yderligere aspekter end dem, der er anført i anmodningen. Hvis det er relevant, kan Kommissionen i en vejledningsskrivelse fastsætte en frist for dens anvendelse eller præcisere, at vejledningsskrivelsen er tager udgangspunkt i, om der foreligger eller ikke foreligger visse faktiske omstændigheder.
21. Vejledningsskrivelser vil blive offentliggjort på Kommissionens websted under hensyntagen til ansøgerens/ansøgenes berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder beskyttes. Kommissionen vil sammen med ansøgeren/ansøgerne aftale en offentlig version, før vejledningsskrivelsen offentliggøres.

VI. VIRKNINGERNE AF VEJLEDNINGSSKRIVELSER

22. Vejledningsskrivelser er i første omgang beregnet til at hjælpe virksomhederne med selv at foretage en velfunderet vurdering af deres aftaler eller ensidige praksis. Vejledningsskrivelser vil ikke være bindende for ansøgeren/ansøgerne eller nogen tredjepart. I den henseende er ansøgeren/ansøgerne fortsat ansvarlig(e) for at foretage deres egen vurdering af anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF.
23. En vejledningsskrivelse berører ikke Den Europæiske Unions Domstols, medlemsstaternes konkurrencemyndigheders eller medlemsstaternes domstoles vurdering af samme spørgsmål.
24. Hvor en aftale eller praksis har udgjort det faktiske grundlag for en vejledningsskrivelse, er Kommissionen ikke udelukket fra senere at undersøge samme aftale eller ensidige praksis i en procedure efter forordning 1/2003. I så fald vil Kommissionen tage hensyn til den tidligere vejledningsskrivelse, dog med forbehold af navnlig ændringer i de tilgrundliggende forhold, nye aspekter, der er konstateret af Kommissionen eller fremført af en klager, udviklingen i Den Europæiske Unions Domstols retspraksis eller større ændringer i Kommissionens politik og udviklingen på de berørte markeder.
25. Præciseringerne vedrørende anvendelsen af artikel 101 eller 102 i TEUF, der indgår i en vejledningsskrivelse, vil udtrykkeligt være betinget af nøjagtigheden og sandheden af de oplysninger, som ansøgeren/ansøgerne har fremlagt, og enhver væsentlig forskel fra oplysningerne fra ansøgeren/ansøgerne vil sætte vejledningsskrivelsen ud af kraft.
26. Vejledningsskrivelser er ikke kommissionsbeslutninger og er ikke bindende for de konkurrencemyndigheder eller domstole i medlemsstaterne, som har beføjelse til at

anvende artikel 101 og 102 i TEUF. Medlemsstaternes konkurrencemyndigheder og medlemsstaternes domstole kan dog tage hensyn til vejledningsskrivelser udfærdiget af Kommissionen, hvis de finder det hensigtsmæssigt i forbindelse med en sag.

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1). Med virkning fra den 1. december 2009 er EF-traktatens artikel 81 og 82 blevet til henholdsvis artikel 101 og 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). De to sæt bestemmelser er i det væsentlige identiske. I denne meddelelse skal henvisninger til artikel 101 og 102 i TEUF efter omstændighederne forstås som henvisninger til henholdsvis artikel 81 og 82 i EF-traktaten. I TEUF blev der også foretaget visse terminologiske ændringer, bl.a. blev "Fællesskabet" erstattet af "Unionen", og "fællesmarkedet" af "det indre marked". Når meningen er uændret, vil terminologien i TEUF blive anvendt i denne meddelelse.

(2) I denne meddelelse anvendes udtrykket "aftale" for aftaler, vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og samordnet praksis. Udtrykket "ensidig praksis" henviser til dominerende virksomheders adfærd. Udtrykket "virksomheder" dækker ligeledes "sammenslutninger af virksomheder".

(3) Den Europæiske Unions Domstol består af to retter: Domstolen og Retten.

(4) Kommissionen har udstedt gruppefritagelsesforordninger og udfærdiget retningslinjer og meddelelser. Desuden offentliggør Kommissionen sine beslutninger. Alle tekster kan findes på: https://ec.europa.eu/competition-policy/index_da

(5) Kommissionens meddelelse - Retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 81, stk. 3 (s. 97).

(6) Se betragtning 38 i forordning 1/2003.

(7) Se især artikel 7-9, 12, 17-24 og 29 i forordning 1/2003.

(8) Se især betragtning 3 i forordning 1/2003.

(9) Se betragtning 38 i forordning 1/2003.